Καστελλιώτικα Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΑΡ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ◆ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 43 – ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1968 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' Τιμὴ φύλ. 0,50

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 26 ◆ ΤΗΛ. 628.529, ΑΘΗΝΑΙ ◆ ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 143 ΕΤΟΣ 6ον

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ

Παρῆλθεν ἤδη ἔτος, ἀφ' ἧς ἀνελήφθη ὑφ' ἡμῶν ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἐγένοντο πολλὰ καὶ οὐδέν. Κυριαρχοῦσα προσπάθειά μας ἦτο νὰ ἄρωμεν τὰ μεταξὺ τῶν μελῶν ὑπάρχοντα πάθη καὶ προκαταλήψεις καὶ νὰ ἐμφυσήσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀνοχήν, τὴν συγκατάβασιν καὶ τὴν ἀλληλεγγύην, συναισθήματα, τὰ ὁποῖα, (ἐγκολπούμενα), δίδουν κῶημα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, Τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸ εὐπαλές, τὸ ποιαπόν, τὸ ἀντικοινωνικόν, τὸ ἀντιχριστιανικὸν καὶ τὸν ἀναβιβάζουν εἰς ισφαίρας ἠθικῆς ἀνατάσεως, ἥτις κάμνει τὸν ἄνθρωπον εὐτυχῆ, ἀνώτερον τῶν ἐγκοσμίων κακοτήτων, μακάριον, ἕτοιμον νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν Δημιουργὸν τῶν πάντων καὶ νὰ τὸν διαβεβαιώσῃ, ὅτι ἀντελήφθη τοὺς σκοποὺς τῆς ζωῆς καὶ ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατὸν εἰς τὴν παροῦσαν, πρόσκαιρον, ἀλλὰ πλήρη νοήματος ζωήν.

Ἐθέσαμεν τὴν βάσιν, χωρὶς καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν εὑρέως τοῦ σκοποῦ μας. Εἶναι τόσον δύσκολον, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, καθ' ἣν ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἐξασφαλίζει εἰς τὸ φθαρτὸν καὶ πρόσκαιρον σῶμα πᾶσαν ἄνεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν χαμηλῶν ὀρέξεων τοῦ ἀνθρώπου, νὰ ἐνδιαφερθῇ τις διὰ κάτι ἐσώτερον καὶ ὑψηλότερον. Δόξα ὅμως καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, εὑρίσκεται μόνον παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν. Τὰ αὐτὰ περίπου εἰς τὸ ἐνύπνιον τοῦ Λουκιανοῦ, ὅπου ἀκούομεν τὴν Παιδείαν λέγουσαν:

«... Καὶ τὴν ψυχήν σου, ἡ ὁποία εἶναι τὸ σπουδαιότερον τῶν ὅσων ἔχεις, θὰ καταστολίσω μὲ πολλὰ καὶ καλὰ στολίσματα, μὲ σωφροσύνην, μὲ δικαιοσύνην, μὲ εὐσέβειαν, μὲ πρᾴότητα, μὲ ἐπιείκειαν, μὲ σύνεσιν, μὲ καρτερίαν, μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ καλὰ καὶ μὲ τὴν κλίσιν πρὸς τὰ εὐγενικὰ ἔργα». Ὁ δὲ Σωκράτης εἰς τὴν ἀπολογίαν του ἀναφωνεῖ: «Λέγω δὲ τὰ χρήματα δὲν κάμνουν τὴν ἀρετήν, ἡ ἀρετὴ ὅμως κάμνει τὰ χρήματα καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωήν, τὴν ἰδιωτικὴν καὶ δημοσίαν» — «Ὅταν τὸ σῶμα κατευθύνῃ τὸ πνεῦμα», κατὰ τὸν Αὔγουστῖνον, «τότε τὸ πνεῦμα σαρκοῦται, ὅταν ὅμως τὸ πνεῦμα κατευθύνῃ τὸ σῶμα, τότε τὸ σῶμα θεοῦται».

Ταῦτα ἔχον ὑπ' ὄψιν του τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, καὶ ἐπειδὴ «ἕκαστος, περὶ ὃ διατρίβει, τοῦτο γινώσκει», κατὰ τὸν Χορίκιον, προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὰ μέλη του νὰ μὴ νικῶνται ἀπὸ τὸ κακόν, ἀλλὰ νὰ νικῶσι τὸ κακὸν διὰ τοῦ καλοῦ. Νὰ πράττουν οὕτως, ὥστε αἱ πράξεις των νὰ δύνανται νὰ γίνουν κανὼν ζωῆς, νόμος δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὡς τονίζει ὁ παλὺς Κάντιος.

Εἰς ταῦτα βεβαίως, δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἐπιτύχῃ ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος. Ἀποτελοῦν ὅμως ἀσφαλὲς θεμέλιον, διὰ τοὺς ἔχοντας ἐλευθερίαν σκέψεως καὶ ἀνεξαρτησίαν φρονήματος, ἀκόμη δὲ καὶ ἐπιμονὴν καὶ καρτερίαν, ὑπομονήν, πραότητα καὶ φρόνησιν, νὰ ἐπιτύχουν ἀσφαλῶς τοῦ τεθέντος σκοποῦ.

Ὡς πρώτην δὲ καὶ πάλιν σύστασιν δίδει τὸ Συμβούλιον, ἅτως τὰ μέλη ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν, ὅτι ὁ Κύριος τοῦ Σύμπαντος ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν δύναμιν νὰ δημιουργῇ καὶ νὰ καταστρέφῃ διὰ τῶν λόγων τοῦ στόματός του, κόσμους. Δι' αὐτὸ ὁ καθεὶς ἂς προσέχῃ τοὺς λόγους του. Ἂς μὴ λησμονῇ, ὅτι λέξις, ἥτις ἐξέρχεται τοῦ στόματος, εἶναι μία πρᾶξις ἀφίνουσα ἀποτυπώματα. Τὴν πρᾶξιν ταύτην, οὐδεμία εἰς τὸν κόσμον δύναμις δύναται νὰ ἐξαλείψῃ.

Οὕτως, ὁ ἐγκρατὴς εἰς τοὺς λόγους, δὲν σώζει μόνον τὰ προσχήματα, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν καὶ συνηθίζει εἰς τὴν Ἀρετήν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν τελικήν μας ἐπιδίωξιν.

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ τελικοί μας σκοποί, οἵτινες ἐπιτυγχάνονται, κυρίως διὰ τῆς ἀγάπης.

Δὲν ἐπετύχομεν τὸ πᾶν, ἀλλ' ἐθέσαμεν τὴν καλὴν ἀρχήν, τὴν ὁποίαν ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐγκαλποθῶσι καὶ οἱ διάδοχοί μας.

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Η ΟΔΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Πληροφορούμεθα, ὅτι πολλαὶ συσκέψεις καὶ μέτρα λαμβάνωνται διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς ὑπό τινων μελῶν τοῦ συλλόγου.

Ἡ φιλαρχία ἀσφαλῶς εἶναι πάθος γενναῖον. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἄγονος καὶ διαλυτική, ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ τὸν σύλλογον ἀλυσιτελῶς.

Ἡ νῦν διοίκησις οὐδέποτε ἐπεδίωξε νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν Ἀρχήν. Ἀλλὰ καὶ οὔτε ἐπιμένει εἰς αὐτήν, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἱκανώτεροι τῶν νῦν κατεχόντων ταύτην.

Ἄνευ σημασίας λοιπὸν εἶναι αἱ ἐν ταῖς παρασκηνίοις ἐνέργειαι. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ συμβάλλουσιν αὗται καὶ εἰς τὴν ὑποδαύλισιν τῶν παθῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα Διοίκησις ἀντιτάσσει τὴν Ἀγάπην.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣ

Ἡ ἄψογος συμπεριφορὰ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου, καθ' ἣν εἴχομεν ὡς συνδαιτυμόνας ἐκτὸς τῶν ἄλλων φίλων καὶ τὸν Ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ κ. Ν. Ι. Μακαρέζον μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ δεικνύει ἀνθρώπους ἀνωτέρους, ἐξαιρετικῆς ἀξίας, ἐκλεκτούς. Δι' ὃ καὶ εὔμεθα ὑπερήφανοι. Ἐκφράζομεν δὲ πρὸς αὐτὰ τὴν ἄπειρον ἀγάπην καὶ τὰ θερμά μας συγχαρητήρια.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ἡ Καρδιὰ

Στὴν προχθεσινὴ συνεστίαση, ποὺ τὴν ἐτίμησε μὲ τὴν παρουσία του καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, μίλησε ἡ καρδιά. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας τὸν δεξιώθησαν γιὰ νὰ τοῦ προσφέρουν ἐλάχιστο δεῖγμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς περιφάνειάς τους γιὰ τὸ ὕπατο ἀξίωμα, ποὺ σήμερα κατέχει καὶ ποὺ τιμᾶ ὅλους μας. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν τελείως πατριωτική, σπιτική. Κανένας δὲν εἶδε τὸ μικρό του προσωπικὸ πρόβλημα γιὰ νὰ τὸν πλησιάσῃ καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ κάτι. Ὄχι, αὐτὸ ἦταν ξένο καὶ κανένας δὲν τὸ θέλησε. Ἦταν ἡ ὥρα τῆς καρδιᾶς. Ἔπρεπε πρῶτα νὰ εἰπωθοῦν τὰ ἐπίσημα καλωσορίσματα καὶ τὰ ἐπίσημα ἀντιφωνήματα. Αὐτὰ τέλειωσαν, μέχρις ὅτου ἡ ὁμήγυρη, ποὺ παρακαθόταν σ' ἕνα μόνον τραπέζι, χωρὶς καμμία τοπικιστικὴ διάκριση μὰ σὰν μέσα ἀπὸ τὴν μικρὴ δωρικὴ περιοχὴ μας νὰ ἔβλεπε ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἄρχισε νὰ θεμαίνῃ τὶς καρδιὲς μὲ ἐκείνη τὴν χαρὰ καὶ τὴν θαλπωρή, ποὺ νιώθει κανένας ἀνάμεσα σὲ πολὺ δικούς του σὲ πολὺ ἀγαπημένους, ποὺ αἰσθάνεται ἄνεση καὶ ξέρει καλὰ καὶ βλέπει, πὼς ὅλοι πραγματικῶς τὸν ἀγαποῦν. Αὐτὸ συνεκίνησε περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο τὸν κ. Ὑπουργό. Τὸ εἶδαμε στὰ μάτια του, στὰ χέρια του, στὸν τρόπο του.

Ὁ παρεάγων ἄνθρωπος, πέρα ἀπὸ τὰ ἀξιώματα, ἔχει τὸ πρῶτο δικαίωμα σὲ κάποια στιγμὴ νὰ μπορῇ νὰ ἔχῃ αὐτὴ τὴν ἀνακούφιση. Καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶναι ἄνθρωπος. Ὅταν τὸ γέλιο, τὸ σφίξιμο τοῦ χεριοῦ, τὸ χειραψόπημα, τὰ καλωσόρισμα εἶναι αὐθόρμητα, τότε ὑπάρχει θέση γιὰ ὅλα καὶ γιὰ ὅλους.

Στὴ συνεστίαση αὐτὴ τοῦ Συλλόγου μας καὶ στὸ καλοδέξιμο ποὺ ἔγινε ἀπὸ ὅλους μας στὸν κ. Ὑπουργὸ Συντονισμοῦ, μίλησε ἡ καρδιά μας. Μίλησε ἡ καρδιά του, τὸ γέλιο του.

Μεγάλη συνεστίασις Καστελλιωτῶν πρὸς τιμὴν τοῦ συμπατριώτου μας Ὑπ. Συντονισμοῦ κ. Μακαρέζου

Ἡ καθιερωμένη κατὰ μῆνα ἑστίασις τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου ἔλαβε χώραν τὴν 8ην τρέχοντος μηνὸς εἰς τὸ ἑστιατόριον «Πάνθεον». Εἰς αὐτὴν ἐκτὸς τῶν ἄλλων φίλων τοῦ Συλλόγου εὐηρεστήθησαν νὰ παρακαθήσουν καὶ ἡ Κυρία καὶ ὁ Κύριος Ν. Ι. Μακαρέζος, Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ.

Τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅστις ἦτο ἀκριβέστατος εἰς τὴν ὥραν προσελεύσεως, ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἑστιατορίου, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ ΟΛΠ, ἀντιστράτηγος κ. Παν. Κ. Βέλλιος.

Ὁ κ. Νικ. Μακαρέζος

Ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν τοῦ ἐπεφύλαξαν οἱ συνδαιτυμόνες, ἦτο ἐγκάρδιος, ἀπέριπτος καὶ πλήρης ἐνθουσιασμοῦ καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης. Πολλὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἠκούσθησαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ἀπολύτως φιλική. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Ζαχαρίας Χαρ. Κωτσίκης ἤγειρε πρόποσιν, εἰπών:

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

Θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου ἰδιαιτέρως εὐτυχῆ, διότι κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην δίδεται εἰς ἐμὲ ἡ εὐκαιρία νὰ εὐχηθῶ ἐπὶ τῇ Ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἔτους 1968 ὁλοψύχως εἰς πάντας Ὑ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

ΤΑΥΤΑ ΠΡΟΣ ΓΝΩΣΙΝ

Εἰς προηγούμενόν μας φύλλον ἀνεγράφησαν οἱ τρόποι, δι' ὧν δύναταί τις νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν δύναμιν ἑνὸς Συλλόγου.

Ἤδη εἰς ἐκείνους προστίθενται καὶ οἱ ἑπόμενοι:

Μερικοὶ λέγουν, ὅτι ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου πολιτεύεται, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ προσδιορίζουν ἐπακριβῶς καὶ ἀπεριφράστως τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν τὸ ἐπίμεμπτον τῆς δράσεως τῆς Διοικήσεως.

Ἄλλοι κατηγοροῦν τὴν Διοίκησιν, ὅτι παρασύρεται εἰς τὰς ἐνεργείας της ἀπὸ ὡρισμένην παράταξιν τοῦ Συλλόγου!!!

Πληροφοροῦμεν τοὺς πάντας, ὅτι ἡ Διοίκησις ἐνεργεῖ πάντοτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ὅτι εἰς πᾶσαν ἐνέργειάν της προβαίνει μετ' ἐνδελεχῆ ἐξέτασιν τῶν θεμάτων καὶ ἀπόφασιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

('Εξ 'Αθηνῶν)

	Δρχ.
1. Καίτη Π. Βέλλιου	200
2. Μεν. Κ. Τσάκαλος	200
3. Γεώρ. Εὐθ. Χαλιατσᾶς	200
4. Παν. Κυρ. Στοιμοιτέλος	200
5. 'Αθαν. Ζαγκανᾶς	100
6. Νικ. Κ. Βέλλιος	100
7. Δ. Ν. Διένης	100
8. Τάκης Λεπίδας	100
9. Ανώνυμος	100
10. Παν. Παππᾶς	50
11. Εὐαγ. Παπανικολάου	100
('Εκ Καστελλίου)	
12. Χαρ. Α. Κουτρούμπας	50
13. 'Αθ. Χαμηλὸς	100
14. 'Αθαν. Σκουρτιᾶς	50
15. 'Αθ. 'Αποστολόπουλος	100
16. Γ. Παπαγεωργίου	50
17. Εὐθ. Κουσουρῆς, Ἄμφισ.	100
18. Δ. Γ. Τσιμπούρης »	50
19. Ι.Π. Μακρῆς, Λάρισα	200
20. Γ.& Ζ. Κοτσίκης, Λαμία	100
21. Ν.Ι. Λευκαδίτης, 'Αταλ.	100
22. Πολ. Π. Κυριαζῆς, 'Αταλ.	100
23. Δ. Σκουρτιᾶς, Καλλιθέα,	100
24. 'Αθ. Α. Κοτσίνης, Καλαμπάκα,	200
25. 'Απ. Δ. Χαλιατσᾶς	100

Δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐκ παραδρομῆς καὶ ζητοῦμεν διὰ τὴν παράλειψιν αὐτὴν συγγνώμην, τὰ κάτωθι ὀνόματα, διὰ τὰ ἔναντι αὐτῶν ποσά:

	Δρχ.
1. Νικ. Χράνης	500
2. Δημ. Χαλιατσᾶς	200
3. Δημ. Σκαλίκης	100
4. 'Αθαν. Ι. Μακρῆς	50
5. Δημ. Α. 'Ανδριτσόπουλος	50
6. 'Αντ. Ι. Χουλιάρας	100

Γνωμικόν:

Σίλλεῦ: Ἡ ζωὴ ἀλλάζει, ἀλλὰ δὲν χάνεται. Ἡ ἐλπὶς σβύνει, ἀλλὰ δὲν ἀποθνήσκει. Ἡ ἀλήθεια κεκλύπτεται, ἀλλὰ πάλιν λάμπει.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Ἔκδοσις:
Σύλλογος «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Διεύθυνσις:
Διευθύνεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Ὑπεύθυνος Συντάξεως:
Γ. Ν. Παπανικολάου
Τυπογραφεῖον
Ε. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ & Σία
Ἀγυσηλάου 23 — Ἀθῆναι

Κοινωνικά

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἀφίκετο εἰς Καστέλλια καὶ ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν, τὴν 26.11. 1967, ὁ νέος ἀγροτικὸς ἰατρὸς κ. Θεόδωρος Σειμένης, ἐκ Δεσφίνης Παρνασσίδος, εἰδικὸς Παθολόγος.

Οὗτος, διαμένει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δασικοῦ κ. Νικολάου Π. Μακρῆ, ἔνθα καὶ τὸ 'Αγροτικὸν 'Ιατρεῖον. Ἡ περιφέρεια τοῦ 'Αγροτικοῦ 'Ιατρείου περιλαμβάνει ἐκτὸς τῆς κοινότητος Καστελλίου, καὶ τὰς Κοινότητας Καλοσκοπῆς, Οἰνοχωρίου, Σκλήθρου καὶ 'Αποστολιᾶ.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ κ. Εὐθυμία Εὐστρ. Τσατατζῆ κίδη, τὸ γένος 'Αθαν. Χουλιάρα, ἔτεκεν ἰδίως ἐν Θεσ)νίκῃ ἄρρεν, τὸ ὁποῖον βαπτισθὲν ἔλαβε τὸ ὄνομα Νικόλαος.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Τὴν 5.1.1968, ἡ σύζυγος τοῦ χειρουργοῦ κ. 'Αθαν. Τρομπάκιου, ἔτεκεν ἀρρεν.

Εἰς πάντας εὐτυχεῖς ὡς ἄνω μητέρας, εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν.

ΠΕΝΘΗ

Τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου π. ἔ. ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον 'Αθηνῶν ὁ 'Αντιστράτηγος Χωροφυλακῆς Δρόσος Δροσόπουλος. Ὁμοίως, τὴν 16ην 'Ιανουαρίου ἐ. ἔ., ἀπεβίωσεν εἰς Ἅγιον 'Ιωάννην Ρέντην καὶ ἐκηδεύθη ὁ ἱμπαμπολίτης μας Παναγ. Ι. Κάλλιας.

Ὁμοίως, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀπεβίωσεν εἰς Ροδίτσια Λαμίας, ὁ Θεόδ. Καραντζάβελος, ὅπου καὶ ἐκηδεύθη. Τὰς οἰκογενείας καὶ συγγενεῖς τῶν ἀνωτέρω συλλυπούμεθα θερμῶς.

Μᾶς θυμοῦνται

ΕΥΧΕΣ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΩΝ

Μὲ μεγάλην συγκίνησιν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ κ. Στοιμάτη Παπαδάκη, ἀπὸ τὴν 'Αμερικήν, κατὰ τὰς ἑορτάς, μίαν κοιλαίσθητον κάρτα, ἀπεικονίζουσαν τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὰς κάτωθι εὐχάς του.

«Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀγαπητοὺς Καστελλιῶτες.—Σᾶς εὐχόμεθα καλὰ Χριστούγεννα καὶ ἄγια.— Εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος.

Ἐξακολουθήσατε τὸ καλὸν ἔργον. Εὔχομαι καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένον ἔτος σ' ὅλους ποὺ ἐργάζονται διὰ τὰ «Καστελλιώτικα Νέα». — Οἰκογένεια Στοιμάτη Παπαδάκη.—

Κεφαλάρι

Κατὰ πληροφορίας μας ἐκ Καστελλίου ἕνας μικρὸς ἀριθμὸς ἀσυνειδήτων συγχωριανῶν μας δὲν σέβεται τὸ στολίδι τοῦ χωριοῦ μας, τὸ κεφαλάρι, καὶ ἔχει λάβει χώραν τόσον βόσκησις ὅσον καὶ κοπὴ θάμνων ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτήν, εἰς μικρὰν εὐτυχῶς κλίμακα. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς συγχωριανούς μας ὅπως συνετίσουν τοὺς ὀλίγους παράφρονας, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ συμμορφώσεώς των συνιστῶμεν ὅπως ἡ Δασικὴ Ὑπηρεσία μεριμνήσῃ διὰ τὸν συνετισμόν των.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ κ. ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μᾶς καὶ πὰς οἰκογενείας Ὑμῶν πᾶσαν ὑγείαν, χαράν, εἰρήνην καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τὰς εὐγενεῖς Ὑμῶν ἐπιδιώξεις.

Κατὰ τὴν ἑσπερινήν μας ταύτην ἑσπίασιν ἔχομεν τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν καὶ εὐχαρίστησιν νὰ ἔχωμεν συνδαιτυμόνας καὶ ἐξαιρέτους καὶ ἐκλεκτοὺς φίλους τοῦ Συλλόγου μας, πρὸς οὓς ἀπευθύνομεν ἐγκάρδιον θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ εὐχόμεθα εἰς αὐτοὺς τὰ βέλτιστα.

Ἡ χαρά, ἡ τιμή, ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ συγκίνησίς μας εἶναι ἀπέραντος ὅμως καὶ ἄφατος, διότι μεταξύ μας εὑρίσκεται καὶ ὁ Ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Ν. Ι. Μακαρέζος, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη τῶν μεγάλων καὶ ποικίλων ἱκανοτήτων του ἐκάλυψεν ὄχι μόνον τὴν περιοχὴν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐξελθοῦσα τῶν ὁρίων της ἔφθασεν εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ἤδη δὲ ἡ Προσωπικότης του ἐπιβληθεῖσα, ἀναγνωρίζεται καὶ ἀναφέρεται ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, εὐφήμως, μετὰ πολλοῦ τοῦ σεβασμοῦ καὶ μεγάλης ἐκτιμήσεως.

Καὶ δικαίως, διότι ὄχι μόνον οὗτος ἀποτελεῖ ἕνα τῶν κυρίων συντελεστῶν καὶ δὴ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἥτις ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα μας, ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ Σλαβοκομμουνισμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθά της διὰ τὴν Πρόμαχον τῆς Ἐλευθερίας Ἑλλάδα καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὸ αἱματοκύλισμα τῆς 13ης Δεκεμβρίου 1967 καὶ τὸν διχασμὸν τῶν ἐθνικοφρόνων δυνάμεων τοῦ τόπου. Ἀλλὰ καὶ διότι ἐπεδείχθη ἐξαίρετος οἰκονομολόγος καὶ πρωτοπόρος ἀνακαινιστὴς τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας μὲ τὴν εὐσίωνον προοπτικὴν ἡ Ἑλλὰς νὰ εὐημερήσῃ, νὰ ἀποκολληθῇ τῆς ὁμάδος τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν καὶ νὰ ἀναλάβῃ πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν καὶ περαιτέρω ἐπιστημονικήν, ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν πρὸς τὰ ἄνω πορείαν τῶν προοδευτικῶν λαῶν τῆς γῆς.

Ἡ ἱκανότης του αὕτη ὑπογραμμίζεται ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐπέτυχον οὐχὶ ὑπὸ ὁμαλὰς καὶ συνήθεις περιστάσεις, ἀλλ' ὑπὸ ὅλως ἐξαιρετικάς, δυσμενεῖς καὶ ἀντιξόους, τὰς ὁποίας ἐδυσκόλευεν ἔτι μᾶλλον ἡ ἀνίερος, ἄτιμος καὶ ἀντεθνικὴ ἐκστρατεία πολλῶν παραγόντων. Καὶ ἰδίᾳ: τῶν γνωστῶν μελανηφορούντων γυναίων τῆς σκηνῆς, ἅτινα περιερχόμενα τὰ ξένα κράτη ἐδυσφήμουν ποικιλοτρόπως τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα ἀποτρέψουν τὴν εἴσροην τοῦ ξένου χρήματος εἰς τὸν τόπον μας. Τῶν διαφόρων πανούργων, ἀγυρτῶν, δολίων καὶ ἀπατεώνων τύπου Νικολαΐδου, οἵτινες ἐπροπαγάνδιζον καὶ ἐπεκαλοῦντο τὴν ἐπέμβασιν ξένων δυνάμεων διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως. Τῶν σοσιαλιστικῶν, λεγομένων, ἀλλ' οὐσιαστικῶς κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν ξένων κρατῶν, ἅτινα ἔχεον δι' ὅλων τῶν μέσων διαδόσεως τὸ δηλητήριον τοῦ διχασμοῦ, τῆς ἀνυπακοῆς, τῆς ἀπειθείας καὶ τῆς δυσφημήσεως παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ. Τῶν διαφόρων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς εὑρισκομένων πολιτικῶν τῆς χώρας, οἵτινες παρακινούμενοι ἀπὸ ἰδιοτέλειαν, μωροσοφίαν καὶ ἄλλων λόγων ὡμίλουν περὶ ἀνάγκης ἐκδιώξεως διὰ παντὸς μέσου ἐκ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀνεπιθυμήτων αὐτοῖς συνταγματαρχίσκων, ὡς τοὺς ἀπεκάλουν, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρωνται, ἐὰν προβαίνοντες εἰς αὐτοῦ τοῦ εἴδους δηλώσεις, γίνωνται συνεργοί, θερμοὶ συνεργάται καὶ συνεπίκουροι τῶν ἰδεῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῶν κομμουνιστῶν, τῶν ὁποίων ἰσχυρίζονται, ὅτι εἶναι διῶκται. Τῶν ἐχόντων τέλος παγκόσμιον οἰκονομικὸν ἀντίκτυπον γεγονότων, τῆς Γαλλίας, ἥτις ἔθεσε ζήτημα οἰκονομικῆς βάσεως καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἥτις παρέσυρεν ἐν πλῆθος κρατῶν εἰς οἰκονομικὴν καταστροφὴν μὲ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ νομίσματός της.

Ὑπὸ τοιαύτας λοιπὸν ἐχθρικὰς πανταχόθεν συνθήκας, ἀναλαβὼν τὸ Ὑπουργεῖον ὁ συμπολίτης μας Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ, εἰργάσθη μὲ ζῆλον καὶ σύνεσιν, μὲ ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν, μὲ σοφίαν καὶ πίστιν, μὲ εἰλικρίνειαν καὶ ἀνιδιοτέλειαν, μὲ σύστημα καὶ μέθοδον ἐποικοδομητικήν, μακρὰν πάσης ἐπιδείξεως, ἐπάρσεως, ματαιοδοξίας, ἀλαζονείας, οἰήσεως, κομπορρημοσύνης, μεγαλαυχίας καὶ περιαυτολογίας καὶ κατώρθωσεν, εἰς πεῖσμα τῆς ἀτίμου ἐκστρατείας πάντων τῶν κακῆς πίστεως ἀνθρώπων ὅλου τοῦ κόσμου, νὰ ἐπιτελέσῃ ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς διαστήματος τὸν ἄθλον τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας νομίσματος.

Καὶ τὸ ἔργον τοῦ σεμνοῦ μας Ὑπουργοῦ δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς κινδύνων, ἀλλὰ προχωρεῖ μὲ ρυθμὸν σταθερὸν καὶ εἰς τὸ ἀποτελεσματικώτερον βῆμα τὸ τῆς ἀναπτύξεως ἐθνικῆς οἰκονομίας, θεμελιουμένης ἐπὶ βάσεων ὀρθῶν καὶ ἀποτελεσματικῶν, εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἀναμένηται ὡς βεβαία ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὸν συντομώτερον δυνατὸν χρόνον. Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ συμβάλῃ θετικῶς καὶ προθύμως καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία.

Δυστυχῶς, φίλοι μου, στερούμενος τῶν ἀπαιτουμένων εἰδικῶν γνώσεων περὶ οἰκονομίας, δὲν δύναμαι νὰ ἐξάρω ἔτι μᾶλλον καὶ ὅπως θὰ ἔπρεπε τὸ ἐπιτελεσθὲν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου ἔργον τοῦ Ἐξοχωτάτου Ὑπουργοῦ κ. Ν. Μακαρέζου. Πάντως, γεγονὸς ἀναμφισβήτητον εἶναι, θὰ τὸ εἴπωμεν καὶ ἂς προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην του, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖται σήμερον εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπετεύχθη.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ὡς συμπολῖταί σου καὶ ὡς Ἕλληνες ἐκφράζομεν Ὑμῖν τὸν ἀπέραντον θαυμασμόν, τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ὑπέρμετρον ἀγάπην μας διὰ τὸ ἀνωτέρας πνοῆς, ὑψηλὸν καὶ ἀρχιτεκτονικὸν ἀνορθωτικὸν σας ἔργον. Τὸ δὲ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου τὰ Καστέλλια συνελθὸν ἐκτάκτως, εἰς ἐκδήλωσιν τῶν ἀπείρων καὶ βαθέων συναισθημάτων, ἐφ' ὧν ὅλα τὰ μέλη αὐτοῦ διακατεχόμεθα, ἀνεκήρυξεν Ὑμᾶς ὁμοθύμως Ἐπίτιμον Μέλος τοῦ Συλλόγου καὶ παρακαλεῖ Ὑμᾶς, ὅπως δεχθῆτε τὸ ἐλάχιστον τοῦτο δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης ὁλοκλήρου τοῦ Συλλόγου δι' ὅ,τι θαυμάσιον καὶ ζωοποιὸν χάριν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐπράξατε.

Παρακαλεῖ δὲ Ὑμᾶς ἐπιπροσθέτως καὶ μὲ ὅλον τὸν σεβασμόν, τὸν ὁποῖον αἰσθάνεται πρὸς τὸ πρόσωπόν σας, ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον τιμᾶτε διὰ τῆς παρουσίας σας τὰ μηνιαῖα συμπόσια καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις τοῦ συλλόγου σας πλέον, εἰς ἃς γίνονται καὶ ὁμιλίαι, σχετικαὶ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μελῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλεγόντων τὴν κοινότητα Καστελλίου ζητημάτων.

Ἡ ἑπομένη μας συνάντησις θὰ λάβῃ χώραν ὡς χοροεσπερὶς εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ΚΙΝΓΚ ΜΙΝΟΣ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς τὴν 25ην Φεβρουαρίου ἐ' ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην μ.μ.

Κύριε Ὑπουργέ.

Θέλησις Ὑμῶν, ἣν κατὰ τὸ δυνατὸν ἐσεβάσθημεν, ἦτο νὰ μὴ δοθῇ ἐπίσημος χροιὰ εἰς τὴν τόσον δι' ἡμᾶς τιμητικὴν προσέλευσίν σας εἰς τὸ σημερινὸν δεῖπνον. Παρὰ ταῦτα ἐθεωρήσαμεν, ὅτι θὰ ἦτο βαρυτάτη δι' ἡμᾶς παράλειψις, ἐὰν καὶ διὰ ζώσης δὲν ἐδίδαμεν Ὑμῖν τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἅπαντα τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου εὑρίσκονται παρὰ τὸ πλευρὸν Ὑμῶν προσωπικῶς καὶ γενικώτερον ἀπάσης τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν παρακαλοῦμεν νὰ διαβιβάσητε τὴν ἔκφρασιν τοῦ σεβασμοῦ, τιμῆς καὶ ἀφοσιώσεως καὶ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι εἴμεθα ἕτοιμοι ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ θυσίας καὶ νὰ προσφέρωμεν πᾶν, ὅ,τι πολύτιμον ἔχομεν, μηδὲ τοῦ αἵματός μας ἐξαιρουμένου, ἀρκεῖ τοῦτο νὰ χυθῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ἀγαπημένης μας Ἑλλάδος.

Καὶ ἤδη καλῶ τοὺς ἀγαπητούς μου συγχωριανούς, ὅπως ἀναλαμβάνοντες τὰ ποτήρια ποτοῦ, στῶμεν ὄρθιοι καὶ προπίωμεν:

Ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους.

Ὑπὲρ τοῦ βασιλέως.

Ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τοῦ συμπολίτου μας Ὑπουργοῦ κ. Ν. Μακαρέζου, δι' ὃν εὐχόμεθα ἐκ μέσης ψυχῆς εἰς τὸν Ὑψιστον καὶ Μέγαν Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος, τὸν Δημιουργὸν καὶ Πλάστην τοῦ παντός, τὸν Προνοητὴν καὶ Συν-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

τηρητὴν τοῦ Κόσμου, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του ἐν εἰρήνῃ, ἀγάπῃ, εὐτυχίᾳ καὶ διαφωτίζῃ καὶ δυναμώνῃ Αὐτὸν εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ τεραστίου ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἐπ' ἀγοθῷ πάντων ἡμῶν.

Πίωμεν.

Ἀναλάβωμεν πὰς θέσεις μας.

Τὴν ὁμιλίαν διέκοπταν καὶ ἐπεσφράγισαν ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ἐκδηλώσεις ἀγάπης, σεβασμοῦ, ἐκτιμήσεως καὶ ὑπερηφανείας ὑπὲρ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Μετὰ ταῦτα, λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐν μέσῳ ζωηρῶν ἐπευφημιῶν, εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

Κύριε Πρόεδρε,

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Κατ' ἀρχὴν ἔρχομαι νὰ εὐχαριστήσω τὸν κ. Πρόεδρον δι' ὅσα καλὰ μᾶς εἶπεν, ὡς ἐπίσης νὰ εὐχαριστήσω ὅλους ὑμᾶς διὰ τὴν συμπαράστασίν σας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐκάματε, ἀνακηρύξαντες ἐμὲ ὡς ἐπίτιμον μέλος τοῦ Συλλόγου σας καὶ τέλος νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καὶ διὰ τὴν ἀποψινὴν πρόσκλησιν. Ἐπίσης θέλω νὰ σᾶς συγχαρῶ ἀκάμη διὰ τὴν ὡραία σας συνήθειαν τῶν συνεστιάσεων καὶ τῶν συναντήσεών σας καὶ διὰ τὴν συνεργασίαν σας, ἡ ὁποία δὲν ἐμφαρεῖται ἀπὸ πνεῦμα τοπικισμοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ζῆλον νὰ ὠφελήσητε ὄχι ὑμᾶς, ἀλλὰ τὴν γενέτειρά μας, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὰς πλέον ἐγκαταλελειμμένας περιοχὰς τῆς πατρίδος μας. Καὶ τοῦτο τὸ λέγομεν πάλιν ὄχι ἀπὸ πλευρᾶς τοπικισμοῦ, ἀλλὰ ἐντὸς πάντοτε τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον καταβάλῃ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς ὑπαίθρου. Ὑπάρχουν ὅλαι αἱ προϋποθέσεις ἀνόδου καὶ πορείας πρὸς τὸ καλύτερον. Ἡ ἀξιοποίησις αὐτὴ εἶναι αἰσιόδοξος ὅτι θ' ἀρχίσῃ συντόμως, καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὅλους μας. Πρέπει νὰ μᾶς συν τρέξητε πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας.

Εἰς ὑγείαν σας

Μετὰ ταῦτα κατ' ἐπιθυμίαν καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπηκολούθησε κατὰ τὰ καθιερωμένα ἡ ὁμιλία, μὲ ὁμιλητὴν τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Ἀισημάκην Μακρῆν, ὅστις διεπραγματεύθη τὸ θέμα: «Ἡ ἐξέλιξις τοῦ χωριοῦ μας τὰ Καστέλλια μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ θέσις τοῦ Συλλόγου μας πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν» εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

(Ἐλλείψει χώρου, ἡ ὁμιλία τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Ἀσ. Μακρῆ, θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος.).

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας ὁ Πρόεδρος, ἀφ' οὗ ηὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὸν ῥήτορα διὰ τὴν ὄντως ἀξιόλογον αὐτοῦ ὁμιλίαν, ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὴν κ. Καίτην Π. Βέλλιου, ἥτις μετὰ πραγματικοῦ πάθους καὶ πολλῆς της παραστατικότητος ἀπήγγειλε δύο ποιήματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἦτο δημιουργία τοῦ υἱοῦ της Τάσου.

Τὸν λόγον μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ὁ κ. Ν. Κ. Βέλλιος, ὅστις ἐν καταφανεῖ συγκινήσει ἀνεμνήσθη τῆς γενετείρας του καὶ κατέληξεν εὐχηθεὶς πᾶσαν ὑγείαν, ὁμόνοιαν, ἕνωσιν καὶ ἀγάπην.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ ΟΛΠ, ἀντιστράτηγος κ. Π. Κ. Βέλλιος, ὅστις δι' ὀλίγων ἐσκιαγράφησε τὴν ἔξοχον σταδιοδρομίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀπὸ τοῦ ἔτους τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ στράτευμα μέχρι σήμερον.

Ἔκλεισαν τὸν κύκλον τῶν λαβόντων χώραν κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην οἱ κ.κ. Βασίλ. Ἰ. Λευκαδίτης, Ἠλίας Γ. Βέλλιος καὶ Δημήτριος Χρ. Χαλατσᾶς μὲ ἀνέκδοτα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν περιφέρειάν μας.

Ἡ ἔκθεσίς των ἐγένετο μετὰ τόσης πολλῆς δεξιότητος καὶ γλαφυρότητος, ὥστε οἱ πάντες ἐγέλασαν ἐκ βάθους καρδίας καὶ ἡ εὐθυμία ἐσκορπίσθη ἀβιάστως.

Ἐν μέσῳ γενικῆς ἱκανοποιήσεως ἐπερατώθη τὸ δεῖπνον, ἀφ' οὗ προηγουμένως ὁ Πρόεδρος ηὐχαρίστησε τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν τάξιν, εὐπρέπειαν, ἐγκαρδιότητα καὶ ἀγάπην. Μεθ' ὃ ἡ Κυρία καὶ ὁ Κύριος Ὑπουργὸς ἀνεχώρησαν, ἐπευφημούμενοι ὑπὸ τῶν συνδαιτημόνων, προπεμφθέντες ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ δεῖπνον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὡσαύτως ἡ στρατηγοῦ κ. Π. Βέλλιου, ἡ κ. καὶ ὁ κ. Παναγιώτης Μακαρέζος, Γενικὸς Δ)ντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, οἱ αἰδεσιμώτατοι ἱερεῖς Παν. Ἰ. Παπανικολάου καὶ Χαρ. Κοτρούμπας, ὁ Πρόεδρος Καστελλίου κ. Παν. Τσακνιᾶς, ἡ κ. καὶ ὁ κ. Χρῖστος Γ. Παπαγεωργίου, ἡ κ. καὶ ὁ κ. Ἰ. Σταματόπουλος, ὁ κ. Ν. Ἰ. Παπανικολάου, ἡ κ. καὶ ὁ κ. Ἰ. Π. Παπανικολάου, ὁ κ. Παν. Ἰ. Λεπίδας.

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σκόπιμον νομίζομεν νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα, ὅτι τίποτε δὲν εἶναι τόσον βλαπτικὸν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐπαγγέλματος, ὅσον ἡ προσκόλλησις εἰς ὡρισμένους τύπους καὶ ἡ σχηματοποίησις! Ἑπομένως ὅσον ἀρτία καὶ ἂν εἶναι ἡ πρώτη τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ παίδευσις, εἶναι ἐπάναγκες, ὅπως ἡ πολιτεία μὴ παραλείπῃ νὰ δίδῃ πᾶσαν εὐκαιρίαν, ὅπως οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ παρακολουθῶσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης των διὰ παντὸς μέσου καὶ ἐκσυγχρονίζουν τὴν ἐργασίαν των. Κατάλληλοι τοιαῦται εὐκαιρίαι εἶναι, ἡ ὅσον ἔνεστι συχνοτέρα συγκρότησις τοπικῶν καὶ γενικῶν ἐκπαιδευτικῶν συνεδρίων, ἡ καθιέρωσις βραχυπροθέσμων παντοίων μετεκπαιδεύσεων τοπικοῦ ἢ γενικωτέρου χαρακτῆρος καὶ ἡ λειτουργία σχολῶν διετοῦς τοὐλάχιστον μετεκπαιδεύσεως. Εἰς τὰς Σχολὰς Μετεκπαιδεύσεως παρέχονται γνώσεις ὄχι μόνον κατάλληλοι διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀλλὰ καὶ ἱκαναὶ διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν διὰ τὴν ἐπαπτείαν καὶ διοίκησιν τῆς Παιδείας στελεχῶν καὶ τῶν μελλόντων προωθηθῶσιν εἰς ἕδρας καθηγητῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων.

⁂

Ἐρωτᾶται ὅμως εἶναι εἰς θέσιν σήμερον τὰ πανεπιστήμιά μας μὲ τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτουν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς νέας ἀπαιτήσεις περὶ παιδεύσεως τῶν Ἐκπαιδευτικῶν;

Ἀσφαλῶς ὄχι. Καὶ τοῦτο:

α) Διότι τὸ πρόγραμμα τῶν οἰκείων Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ προπαρασκευάζῃ κατάλληλον φυτώριον διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἐπιστήμης, οὐχὶ δὲ καὶ ἱκανὸν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Δυστυχῶς δὲ παρὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο οἱ ἀποφοιτῶντες ὄχι μόνον ἐπιδιώκουν ἐν τῷ συνόλῳ των νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΑ ΤΣΙΝΤΣΙΛΛΑ
ΜΙΑ ΣΙΓΟΥΡΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Θέλεις νὰ δημιουργήσῃς μιὰ σοβαρὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐπιχείρησι;
Μὲ λίγο κόπο, λίγα χρήματα;
Ἀγόρασε καὶ σὺ μιὰ οἰκογένεια τσιντσιλλὰ ἀπὸ τὴν Ἑταιρία ποὺ κατέκτησε τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

CHINCHILLA FARM O.E.

Ἀγαθουπόλεως 79, Ἀθῆναι · Τηλ. 835·787

Ἀποκλειστικὸς Ἀντιπρόσωπος Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος: ΗΛΙΑΣ Ν. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ

Συντάκτης τῆς ἐφημερίδος μας συνεζήτησε μὲ συγχωριανούς μας τὰς ἐντυπώσεις τοῦ κ. Στούαρτ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Γεωργία καὶ τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς ὡρισμένων βασικῶν βελτιώσεων εἰς τὴν Γεωργία τοῦ χωριοῦ μας, ὥστε τὰ Καστέλλια νὰ γίνουν ἕνας νέος κῆπος τῆς Ἐδέμ.

Ἡ γνώμη ἀτυχῶς ἀρκετῶν συγχωριανῶν μας εἶναι ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτα σπουδαῖο εἰς τὸ χωριό μας.

«Μᾶς ἐπαναλαμβάνετε, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἀναδασμὸς τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας» εἶπε ὁ προοδευτικὸς κατὰ τὰ ἄλλα γεωργὸς τοῦ χωριοῦ μας. «Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ δώσω ἐγὼ πέντε στρέμματα εἰς τὸ Γιούρτι ἢ τὴν Λούζα καὶ νὰ πάρω πέντε στρέμματα εἰς τὸ τρύπιο λιθάρι, τὸν πενταγιώτη ἢ τὸν ματρῶζο».

Προφανῶς ἕνας σημαντικὸς ἀριθμὸς γεωργῶν εἶναι κακῶς πληροφορημένος σχετικῶς μὲ τὴν βασικὴν ταύτην λεπτομέρειαν ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀναδασμόν.

Ὅταν λέγωμεν ὅτι ἕκαστος γεωργὸς θὰ ἔχῃ ἕνα ἢ δύο τεμάχια γῆς ἀντὶ τῶν τριάκοντα τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον, δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι τὰ τεμάχια θὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως. Τὰ κομμάτια δὲν θὰ εἶναι τῆς αὐτῆς ἀκριβῶς ἐκτάσεως. Δυνατὸν νὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτερα ἢ ἀκόμη καὶ πολὺ μικρότερα. Θὰ εἶναι πάντως τῆς αὐτῆς ἀξίας.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν διαφόρων τεμαχίων τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔχει εἰδικὰ συνεργεῖα τὰ ὁποῖα συνεργάζονται μὲ ἐκπροσώπους τῶν γεωργῶν καὶ καθορίζουν ταύτην. Πέραν τούτων εἰς τὴν ἐπιστήμη τῆς ἐδαφολογίας εἶναι δυνατὸς ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας τῆς γῆς μὲ σχετικὴν ἀκρίβειαν. Συγκεκριμένως διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας ἑνὸς τεμαχίου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ βάθος τοῦ ἐδάφους, ἡ μηχανικὴ σύστασις αὐτοῦ, ἡ κλίσις τὴν ὁποία παρουσιάζει, ἡ παρουσία ἁλάτων κλπ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ὅλα τὰ ἐδάφη βαθμολογοῦνται μὲ τιμὰς 0—1 κατὰ στρέμμα, κεχωρισμένως διὰ τὰ ἀρδευόμενα καὶ τὰ ξηρικὰ ἐδάφη. Τιμὴ 0 (μηδὲν) θὰ δοθῇ εἰς τὸν βράχο καὶ τιμὴ 1 θὰ δοθῇ εἰς ἕνα ἄριστον γεωργικῶς ἔδαφος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἕνα στρέμμα μιᾶς περιοχῆς μὲ τιμὴ 1 ἀντιστοιχεῖ μὲ δύο στρέμματα μιᾶς ἄλλης περιοχῆς μὲ τιμὴ ½ καὶ μὲ 10 στρέμματα ἑτέρας περιοχῆς μὲ τιμὴ 1)10.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπίσης δίδεται εἰς ἕκαστον γεωργὸν ὄχι μόνον γῆ τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἀλλὰ ἐπὶ πλέον παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς ἕνα ποιμένα π.χ. νὰ ἀποκτήσῃ μεγάλας ἐκτάσεις σχετικῶς ἀγόνου γῆς διὰ βοσκοτόπους, τοιουτοτρόπως δὲ γίνεται κατανομὴ τῆς γῆς ἀναλόγως πρὸς τὴν τάσιν τὴν ὁποίαν ἕκαστος γεωργὸς ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσίν του.

Ἐν κατακλεῖδι ὁ ἀναδασμὸς εἶναι πολὺ ἁπλὸς καὶ συμφέρων διὰ τοὺς γεωργοὺς τῆς περιφερείας, εἶναι δὲ ἀπορίας ἄξιον πῶς μία κοινότης ὡς ἡ κοινότης Καστελλίου δὲν ἔχει κάμει οὔτε ἕνα βῆμα διὰ τὴν προώθησιν τοῦ κολοσσιαίου αὐτοῦ προβλήματος.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ

ΧΟΙΡΟΛΑΙΜΟΣ

Ι'

Εἶναι ἡ μοναδικὴ ἀρρώστεια τῶν χοίρων. Μάλιστα εἶναι ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη καὶ ἡ πιὸ δυσίατη. Συνήθως παρουσιάζεται στὶς ἀρχὲς τοῦ καλοκαιριοῦ καὶ τὰ πρῶτα συμπτώματα εἶναι φράξιμο τῆς φωνῆς τοῦ χοίρου, ἐλαφρὸ βήξιμο καὶ ἕνα ἰδιόρρυθμο γρύλισμα καὶ πάνω ἀπὸ ὅλα ἡ ἀνορεξία στὸ κατ' ἐξοχὴν φαγανὸ αὐτὸ ζῶο. Σὰ προληπτικὴ θεραπευτικὴ γιὰ τὸ χοιρόλαιμο εἶναι τὸ μόνιμο δέσιμο τοῦ γουρουνιοῦ, γιατὶ τὸ ἄφημα τὸ ἀναγκάζει νὰ ἔρχεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ ἄλλα χοιρινά, ποὺ πιθανὸν νὰ εἶναι φορεῖς τοῦ χοιρόλαιμου. Ἀλλὰ ἡ συνήθεια παλαιότερα τοῦ δεσίματος τῶν γουρουνιῶν κοντὰ στ' αὐλάκι πρὶν τσιμεντωθῆ, ἔφερνε τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα, γιατὶ ἀπὸ τὸν πάτο ἀπὸ τὸ χωριὸ μέχρι τὴν κορυφὴ καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα κι' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὅλοι ἔδεναν τὰ γουρούνια τους κοντὰ στ' αὐλάκι καὶ ἐὰν ἦταν ἕνα μολυσμένο κολλοῦσαν ὅλα, γιατὶ τὰ μικρόβια τὰ ἔφερνε τὸ μολυσμένο νερό. Μάλις παρουσιαζόνταν ὁ χοιρόλαιμος ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν καὶ τὰ αὐτοσχέδια φάρμακα. Πότισμα μὲ πετιμέζι ἢ μὲ μέλι, ἄνοιγμα τοῦ στόματος καὶ ρίξιμο στάχτης μέσα στὸ λαιμὸ καὶ ἄλλα γιατροσόφια, ποὺ εἶχαν βέβαια κάποια βελτίωσι στὸ ἄρρωστο ζῶο, ἀλλὰ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ εἰπῇ ὅτι ἔφταναν καὶ μέχρι θεραπείας. Πλέον ὅπως τὸ ἔχωμε πῆ καὶ σ' ἄλλα κτηνιατρικὰ σημειώματα κανένας δὲν τρέφει χοιρινό, ὅπως παλιά, κι' ἔτσι ἐξαφανίσθηκε ὁριστικὰ καὶ ὁ χοιρόλαιμος.

Γ. Α. ΠΡΙΟΒΟΛΟΣ

Εἴδη Σχεδιάσεως — Φωτοτυπίαι — Φωτοαντίγραφα.

Στοὰ Σπύρου Μήλιου 7 (ΜΤΣ) Σταδίου 4 —
Τηλέφωνα 228.766 — 231.690

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr

ΚΗΔΕΙΑ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Β. Χ. ΔΡΟΣΟΥ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

Κατὰ τὴν κηδείαν ἀπεχαιρέτησαν τὸν νεκρὸν ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῆς Ε.Β.Χ. ὁ ὑποστράτηγος κ. Α. Καρυκώτης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Ἀείμνηστε καὶ Σεβαστέ μας Ἀρχηγέ,

Μὲ αἰσθήματα βαθυτάτης λύπης καὶ ἀπεράντου πόνου προσέρχομαι σήμερον πρὸ τῆς σεπτοῦ σοροῦ σου, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Σώματος τῆς Ε.Β.Χ., ἵνα συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον καὶ τὸ Ἔθιμον, ἀπευθύνω τὸν ὕστατον ὀφειλόμενον χαιρετισμὸν καὶ ἀπονείμω τὸν δίκαιον ἔπαινον δι' ὅσα ἄξια καὶ θαυμαστὰ ἐπράξατε ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Σώματος κατὰ τὴν μακράν, ἐργώδη καὶ καρποφόρον δημοσίαν ὑπηρεσίαν σας.

Τὸ ἄγγελμα τοῦ θανάτου σας, ὅσον καὶ ἂν ἀπέρχεσθε τοῦ κόσμου τούτου πλήρης ἡμερῶν, ἐπλημμύρησε τὰς ψυχὰς πάντων τῶν γνωριζόντων ὑμᾶς, δι' αἰσθημάτων ἀφάτου λύπης καὶ μεγίστης ἀθυμίας, διότι ἡ ἀδυσώπητος μοῖρα μᾶς ἀποστερεῖ εἰσέτι ἑνὸς ἐξαιρέτου καὶ παλαιμάχου συναδέλφου καὶ ἀξίου καὶ ἱκανωτάτου ἡγέτορος, ἀναλώσαντος ἁπάσας τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος καὶ τῆς Πατρίδος.

Ὁ προκείμενος νεκρός, νέος εἰσέτι προικισμένος ὑπὸ πλουσίων ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν προσόντων καὶ ὑπὸ τῶν ἀρετῶν ἐκείνων αἵτινες ἐπιβάλλουν καὶ ἀναδεικνύουν, κατατάσσεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1898 ἐθελοντικῶς εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ε.Β.Χ. καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων του βημάτων διακρίνεται καὶ ἀναδεικνύεται.

Χάρις εἰς τὰ ἀνωτέρω προσόντα του, τὴν πίστιν του πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη, τὴν ἀκατάβλητον θέλησιν καὶ τὴν συνεχῆ καὶ σκληρὰν ἐργασίαν, τὸν εὐθὺ χαρακτῆρα καὶ τὴν ὁλοκληρωμένην προσωπικότητα, τὴν ὁποίαν εἶχε δημιουργήσει διὰ τῆς μαθήσεως καὶ τῆς ἀσκήσεως, κατώρθωσε νὰ ἀνέλθῃ ἐπαξίως εἰς τὴν βαθμίδα τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ νὰ προαχθῇ εἰς Ἀνθυπομοίραρχον τὴν 7ην Ἰουλίου 1911.

Ἔκτοτε ταχύτατα ἀνέρχεται τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας καὶ τὴν 17ην Νοεμβρίου 1934, Ὑποστράτηγος ὤν, ἀναλαμβάνει τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος τῆς Χωρικῆς εἰς ἐπιβράβευσιν τῶν προσφερθεισῶν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Σῶμα ἐξαιρέτων καὶ πολιτίμων ὑπηρεσιῶν.

Προαχθεὶς ἐν τῷ μεταξὺ εἰς Ἀντιγον διατηρεῖ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σώματος καὶ μετὰ τὴν κατάληψίν του ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ του βίου, πιστὸς εἰς τὸν ὅρκον του, ἐπετέλεσε μὲ πίστιν ἀκράδαντον, ἀξιοθαύμαστον ζῆλον, ἀληθῆ τιμιότητα καὶ ἀνυπόκριτον εὐσυνειδησίαν καὶ εἰλικρίνειαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον του εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς τομεῖς εἰς τοὺς ἀπαίσους κατὰ καιροὺς ἐτάχθη.

Παρέμεινεν ἀμετάθετος εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς καὶ ἀκλόνητος εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἠγωνίσθη μὲ γενναιότητα καὶ ἀνδρείαν καὶ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν εἰσέτι κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1913 καὶ 1916—1918.

Ἐκεῖ ὅμως ὅπου τὰ προσόντα του, αἱ ἀρεταί του, τὰ αἰσθήματα, τὸ ὀργανωτικὸν καὶ διοικητικὸν ταλαντεῦμα, εὗρον πλήρη δικαίωσιν, ἦτο ἡ περίοδος τῆς ἀρχηγίας του.

Κατὰ ταύτην ἔπνευσε νέον πνεῦμα ἀναδημιουργίας καὶ προόδου εἰς ἅπαντας τοὺς τομεῖς, διότι ἀνεδιοργανώθησαν αἱ ὑπηρεσίαι, ἐξωπλίσθησαν οἱ ἄνδρες, ἀνανεώθησαν τὰ στελέχη, μετερρυθμίσθη ἡ διέπουσα τὸ Σῶμα Νομοθεσία καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐχαλυβδώθη ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ἑνότης τῶν ἀνδρῶν καὶ προητοιμάσθη οὕτω ἡ Χωροφυλακὴ διὰ τοὺς μεγαλειώδεις ἀγῶνας της κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940, τὴν ἐπάρατον κατοχὴν καὶ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα τοῦ 1944.

Παντοῦ καὶ πάντοτε ὁ πολύκλαυστος Ἀρχηγός μας ἐπετέλεσε μὲ ἀξιοθαύμαστον εὐσυνειδησίαν τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον του μέχρι τῆς 24.12.1940, ὁπότε ἀπεστρατεύθη. Ἡ Πολιτεία διὰ τὰς ἀξίας πάσης ἐπιβραβεύσεως καὶ ἐξαιρέτους ὑπηρεσίας του τὸν ἐτίμησε διὰ πλήθους παρασημίων, μεταλλίων, ἐπαίνων καὶ ἄλλων διακρίσεων.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς κοινωνικῆς δράσεως δὲν ὑστέρησεν. Ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα συζύγου, πατρός, συγγενοῦς, συναδέλφου καὶ φίλου, δι' αὐτὸ ὁ θάνατός του ἀφήνει ἐν δυσαναπλήρωτον κενὸν εἰς ὅλους ὅσους τὸν εἶχον γνωρίσει καὶ ἀγαπήσει καὶ ἐν παντοτεινὸν ψυχικὸν τραῦμα εἰς τὸν ἀγαπημένον του υἱὸν καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς του.

Σεβαστέ μας Ἀρχηγέ,

Κοιμηθῆτε ἡσύχως τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου, διότι πράγματι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθητε καὶ τὸν ὅρκον σας πιστῶς ἐτηρήσατε, ὥστε, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, νὰ μὴ ἀπομένῃ ἄλλο τι παρὰ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.

Ἀείμνηστε Ἀρχηγέ μας,

Τὸ Σῶμα τῆς Ε.Β.Χ., τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσας 10ετηρίδας πιστῶς καὶ εὐόρκως ὑπηρετήσατε καὶ ηὐτυχήσατε μάλιστα καὶ ἐπὶ μακρὸν νὰ διοικήσητε, μὲ ἀγάπην, στοργήν, ἀφοσίωσιν καὶ ὑπερηφάνειαν, αἰσθάνεται βαθυτάτην θλῖψιν καὶ πόνον μεγάλον διὰ τὴν ἀπώλειάν σας, θεωρεῖ δὲ ὑποχρέωσίν του ἐπιτακτικὴν νὰ σᾶς ἀπευθύνῃ δι' ἐμοῦ τὸν τελευταῖον χαιρετισμὸν καὶ νὰ εὐχηθῇ ὅπως ὁ Ὕψιστος σᾶς τάξῃ ἐν σκηναῖς δικαίων, ὡς ἀριμόζει εἰς ἕνα ἀγνὸν καὶ πιστὸν στρατιώτην τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Χριστοῦ.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Μετ' αὐτὸν ὡμίλησεν ἐκ μέρους τοῦ Προεδευτικοῦ Συλλόγου τὰ Καστέλλια ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἀσημ. Μακρῆς εἰπών:

Μὲ ὅσην εὐλάβειαν ἐπιβάλλουν αἱ στιγμαὶ πλησιαζόμεθα καὶ ἡμεῖς, τὰ μέλη τοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ», οἱ συγχωριανοί σου, νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὸ σεπτὸν σκήνωμά Σου τὸ πελευταῖον ΧΑΙΡΕ.

Εὐγνωμόνως καὶ ὑπερηφάνως στρέφομεν τὴν μνήμην μας πρὸς τὴν πολυσχιδῆ δρᾶσιν σου ἐν τῇ Πολιτείᾳ ὡς μέλους καὶ ἡγέτου τοῦ ἐνδόξου Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς. Εἰς τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμβολήν Σου διὰ τὴν προόδον τῆς γενετείρας μας, τὸ χωριὸ τὰ Καστέλλια καὶ εἰς τὴν προώθησιν τοῦ ἐδῶ Συλλόγου μας, τοῦ ὁποίου διαπελέσατε Πρόεδρος.

Σπυριαταγὲ Δρόσο Δροσόπουλε, βεβαιωθῆτε ὅτι τὰ στήθη ὅλων μας αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὀγκοῦνται ἀπὸ συγκίνησιν διὰ τὸν θάνατόν Σου. Θὰ ἐνθυμούμεθα πάντοτε τὰς ἀρετάς Σας καὶ δεόμεθα εἰς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ ἀναπαύσεώς Σας.

Ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως κοσμοῦμεν στέφανον μὲ κλάδους ἐλάτης ἀπὸ τὰ δάση ἐκεῖνα ποὺ ἐπροστάτευσες ὑπὸ τὴν ἰδιότητά Σου καὶ ὡς Δασονόμος καὶ εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα ποὺ θὰ σὲ σκεπάσῃ.

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη.

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

ἐκπαίδευσιν ὡς διδακτικὸν τῆς προσωπικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀριθμὸν εἶναι τόσοι, ὥστε οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν νὰ μὴ δύνανται ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν νὰ καταλάβωσιν ἀνάλογον θέσιν.

Καὶ οὕτω 1.000 Θεολόγοι κατὰ τὸν ἡμερήσιον τύπον περιφέρονται ἀναζητοῦντες ἐργασίαν. Μάλιστα δὲ ἡ ἀπελπισία των εἶναι τόση, ὥστε δὲν ἐδίσταζαν νὰ ἐπιχειρήσωσι νὰ παραβιάσωσι τὰς θύρας τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ἵνα ἐξ ἐφόδου κατακτήσωσι ταύτην πρὶν ἢ ἡ Πολιτεία ἀχθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν καθιερώσεως ἑνιαίας Παιδείας, ὡς διὰ τῆς παρούσης ζητεῖται. Πλῆθος δὲ καθηγητῶν διαφόρων ἄλλων εἰδικοτήτων ὡς καὶ δημοδιδασκάλων ἀναμένουν ἀπὸ ἐτῶν ματαίως διορισμόν.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΠΟΥ ΛΕΙΠΟΥΝ

ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους ἀποβιώσας Δράσος Δροσόπουλος, ἐγεννήθη ἐν Καστελλίοις Παρνασσίδος τὸ ἔτος 1874. Τὸ ὄνομά του συνεδέθη μὲ τὸ ἀρχικὸν οἰκογενειακὸν ὄνομα τοῦ πάππου του Δρόσου.

Τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἔλαβεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Καστελλίων, τὰς δὲ γυμνασιακὰς σπουδὰς εἰς Ἀμφισσαν. Αἱ δυσκολίαι τῆς ἐποχῆς ἠνάγκασαν τοῦταν, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του ὑποχρεώσεων, νὰ καταταγῇ εἰς τὴν Χωροφυλακήν, ἥτις, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε καὶ τὴν φύλαξιν τῶν

διασῶν. Διεκρίνετο διὰ τὴν θελημματικότητα καὶ ἀντιμετώπιζε μετὰ θάρρους καὶ τόλμης πᾶσαν ἀντιξοότητα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Χωροφυλακήν, παρηκολούθησε τὰ μαθήματα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἔτυχε τοῦ διπλώματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Βάσει δὲ τοῦ προσόντος τούτου, προήχθη εἰς ἀνθυπομοίραρχον ἐν ἔτει 1911, καὶ ἔκτοτε εἶχε σύντομον ἐξέλιξιν, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου.

Θαυμαστὴν λάμψιν ἐπιτέλεσεν εἰς τὴν δίωξιν τῆς λῃστείας. Κατὰ τὴν περίοδον 1928-1930, ἐπὶ κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου, περιοχὰς τῆς Ἐπικρατείας εἰς πλὴν Θεσσαλίαν καὶ Ἤπειρον ἐλυμαίνετο ἡ λῃστεία, τὴν ὁποίαν ἡ διοικοῦσα Ἀρχὴ δὲν ἠδύνατο νὰ καταστείλῃ.

Παρὰ τὴν γνωστὴν ἀντίθετον πολιτικὴν τοποθέτησίν του, ὁ πότε πρωθυπουργὸς Ἐλευθέριος Βενιζέλος, πρέφων μεγάλην ἐκτίμησιν εἰς τὴν ἱκανότητά του, ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν δίωξιν τῆς λῃστείας, ἐκεῖνος δέ, ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, κατώρθωσε νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ὑπαιθρον ἀπὸ τὸν φόβον τῆς λῃστείας, διὰ τῆς ἐξοντώσεως τῶν γνωστῶν τότε λῃστῶν. Ὁ ἐκλιπὼν ἐξετιμᾶτο ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν συναδέλφων του, ἀλλὰ καὶ πέραν τοῦ κύκλου τούτων, διαρκοῦντος δὲ τοῦ συμμοιραρχοπολέμου καὶ καθ' ὃν χρόνον εἶχεν ἀποχωρήσει τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, διετέλεσε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας, καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας.

Εἰς τὸν ἰδιωτικόν του βίον ὁ ἐκλιπὼν μετήρχετο τοιαύτην ζωήν, ὥστε προεκάλει τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν. Ἦτο εὐθύς, ἐνάρετος, πλήρης ἀγαθότητος, εὐχάριστος συνομιλητής, προσηνὴς πρὸς ὅλους, χωρὶς καμμίαν οἴησιν καὶ ἐδημιούργησε γύρω του μίαν θερμὴν ἀτμοσφαῖραν, καὶ εἵλκυεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐγνώριζον.

Ἔτσι, ὁ Δράσος Δροσόπουλος θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ τιμᾶται ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους, ὅπως ἐτιμήθη καὶ ἠγιοπτήθη μέχρι τοῦ θανάτου του.

Δ.Ν.Δ.

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΦΩΣ

Τοῦ κ. Τάσ. Βέλλιου

Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες, γιὰ ἄλλη μιὰ φορά, ἀνάφτηκε στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς Ὀλυμπίας τὸ Ὀλυμπιακὸ φῶς, ποὺ θὰ καίῃ ἄσβεστο κατὰ τὴν διάρκεια τῆς χειμερινῆς Ὀλυμπιάδος τῆς Γκρενόμης. Ἡ Ἑλλάδα μας ἔδωσε, δίνει καὶ γιὰ πάντα θὰ δίνῃ τὸ ἱερό της αὐτὸ φῶς, ποὺ εἶναι τὸ σύμβολο τῶν ὑψηλῶν ἀνθρωπίνων ἰδεωδῶν. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ παραθέτουμε στὴν ἐφημερίδα μας τὸ ποίημα «Ὀλυμπιακὸ φῶς», τοῦ Τάσου Παναγιώτου Βέλλιου — ἔγγονα τοῦ Γαλλομήτσου — ποὺ τὸ ἀντιγράψαμε ἀπὸ τὴ Μεγάλη Σχολικὴ Ἀνθολογία τοῦ Ε. Πεντέα.

Στὴν ἱέρεια τῆς Ὀλυμπίας
καὶ ἐξαίρετη καλλιτέχνιδα,
Κα Ἀλέκα Κατσέλη.

Ἀπ' τὸν βαθὺ τὸν ὕπνο σου, Πίνδαρε θεῖε ξύπνα,
διθύραμβους γιὰ τὰ κορμιὰ νὰ ψάλῃς τ' ἀντρειωμένα.
Ὅμως, σπασμένα μάρμαρα στῆς Ὀλυμπίας τὴν Ἄλτη
μὲς στὰ χορτάρια κεῖτονται καὶ τὸ παιδὶ δὲ θά 'ρθῃ
μὲ τὸ χρυσὸ μαχαίρι του τ' ἀγρίλι γιὰ νὰ κόψῃ . . . .
Ἀργὸ τὸ βῆμα κι ὁ ρυθμὸς στὴ γῆ τῆς Ὀλυμπίας,
ἀργὸ σὰν τοὺς ἀμέτρητους αἰῶνες ποὺ διαβῆκαν. . .
Μ' ἂν ἔσπασαν τὰ μάρμαρα, ἡ Ἰδέα πάντα μένει
κι ἁπλώνεται στὰ πέρατα τῆς Γῆς κι ὅλο πλαταίνει
καὶ φίλους κάνει τοὺς ἐχθρούς, ἑνώνει τὶς ἠπείρους.
Τί κι ἂν τὸ χρῶμα κίτρινο, μαῦρο ἢ λευκὸ στὸ δέρμα;
Ἡ λάμψη ἡ ὁλογάλαζη τῆς Ὀλυμπίας Ἰδέας,
λούζει μὲ φῶς πανέμορφο τὰ νειάτα ποὺ μοχθοῦνε
μὲς στὸν ἀγῶνα τὸν καλό, τὸν τίμιο, τὸ γενναῖο.
Ὦ ποιητή, κι ἂν γύριζες σ' αὐτὸν τὸ χῶρο πάλι,
συντρίμμια καὶ χαλάσματα θ' ἀντίκρυζαν τὰ μάτια,
ὅμως ἡ Ἰδέα ὁλόστηρη ἐμπρός σου θὰ στεκόταν
μὲς στὸν χιτῶνα τὸ λευκὸ — σὰ μαρμαρένια — κόρη
ξανθόμαλλη, καλλίκορμη, γαλανομάτα — ἱέρεια —
φλόγα νὰ δίνῃ ἀπ' τὴ φωτιὰ τοῦ ἥλιου σὲ μιὰ δᾶδα
γιὰ νὰ φωτίζῃ ὅλης τῆς Γῆς τὰ πλάτη πέρα ὡς πέρα
καὶ νὰ ζεσταίνῃ τὶς καρδιές, λαοὺς νὰ ἀδερφώνῃ.
Ὀλύμπια γῆ πανέμορφη, τὸ φῶς θὰ δίνῃς πάντα
ἁγνό, γαλάζιο, δλόλαμπρο στὰ πέρατα τοῦ κόσμου. . .
Κι ἂν χρόνοι δίσεχτοι, πικροί, περάσαν ἀπ' τὴ γῆ μας
καὶ καὶ μάρμαρα ταξίδεψαν σὲ χῶρες μακρυσμένες,
μένει σὲ μᾶς ἡ ἱερὴ κληρονομιὰ τῆς δόξας.
Τιμὴ τὴ δᾶδα νὰ κρατᾶς καὶ φῶς νὰ σου ζητοῦνε! . . .
Ἀπ' τὸν βαθὺ τὸν ὕπνο σου, Πίνδαρε, ξύπνα πάλι,
μολπὲς νὰ ψάλῃς σὲ κορμιὰ μιᾶς Γῆς λεβεντογέννας.

Η ψηφιοποίηση του αρχείου των Καστελλιώτικων Νέων είναι μια χορηγία του κ. Παναγιώτη Μπάσιου για το kastellia.gr